

Bruxelles, den 10. juni 2025
(OR. en)

8375/25

Interinstitutionel sag:
2024/0187(CNS)

JAI 506
FRONT 101
VISA 63
FREMP 100
NO
CH
LI
IS

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.:	RÅDETS FORORDNING om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed
--------	---

RÅDETS FORORDNING (EU) 2025/...

af ...

**om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort
og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere
og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed**

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Udtalelse af 2.4.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) I traktaten om den Europæiske Union (TEU) blev det besluttet at lette den frie bevægelighed for personer, samtidig med at Europas befolkningers sikkerhed og tryghed sikres ved oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i overensstemmelse med bestemmelserne i TEU og i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) Unionsborgerskabet giver med visse begrænsninger og på visse betingelser alle unionsborgere ret til fri bevægelighed. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF² giver denne ret virkning. Desuden er retten til fri bevægelighed og opholdsretten fastsat i artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"). Af retten til fri bevægelighed følger retten til at rejse ind i og ud af medlemsstater med gyldigt identitetskort eller pas.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

- (3) I henhold til direktiv 2004/38/EF skal medlemsstaterne udstede og forny identitetskort eller pas til deres statsborgere i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. I henhold til nævnte direktiv kan medlemsstaterne kræve, at unionsborgere og deres familiemedlemmer lader sig registrere hos de relevante myndigheder. Medlemsstaterne skal udstede bevis for registrering til unionsborgere på de deri fastsatte betingelser. I henhold til nævnte direktiv skal medlemsstaterne også udstede opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, og efter ansøgning udstede bevis for ret til tidsubegrænset ophold og udstede tidsubegrænsede opholdskort.
- (4) I direktiv 2004/38/EF fastsættes, at medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder i henhold til nævnte direktiv, når der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig. Forfalskning af dokumenter eller falsk fremstilling af vigtige oplysninger vedrørende de betingelser, der er knyttet til opholdsretten, er blevet udpeget som typiske tilfælde af svig i henhold til nævnte direktiv.
- (5) Forud for vedtagelsen af regler på EU-plan var der betydelige forskelle mellem sikkerhedsniveauet for nationale identitetskort og opholdsdokumenter for unionsborgere og deres familiemedlemmer, der bor i en anden medlemsstat. Sådanne forskelle øger risikoen for forfalskning og dokumentfalsk og giver også anledning til praktiske problemer for borgere, når de ønsker at udøve deres ret til fri bevægelighed.

- (6) Sikre rejse- og identitetsdokumenter er vigtige, når det er nødvendigt at fastslå en persons identitet uden tvivl. Et højt niveau af dokumentssikkerhed er vigtigt for at forhindre misbrug og trusler mod den interne sikkerhed, navnlig i relation til terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. Utilstrækkeligt sikre nationale identitetskort har tidligere været blandt de hyppigst afslørede falske dokumenter anvendt ved rejser inden for Unionen.
- (7) Med henblik på at forhindre identitetssvig bør medlemsstaterne sikre, at forfalskning og efterligning af identifikationsdokumenter og brugen af sådanne forfalskede eller efterlignede dokumenter straffes på passende vis i deres nationale ret.
- (8) Udstedelsen af ægte og sikre identitetskort afhænger af, at der gennemføres en pålidelig identitetsregistreringsproces, og af, at der fremlægges sikre underliggende dokumenter til støtte for ansøgningsprocessen. I betragtning af den øgede anvendelse af falske underliggende dokumenter bør Kommissionen, medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer fortsætte med at samarbejde om at gøre underliggende dokumenter mindre sårbare for misbrug.
- (9) Denne forordning forpligter ikke medlemsstaterne til at indføre identitetskort eller opholdsdokumenter, hvor det ikke kræves i henhold til national ret, og den berører heller ikke medlemsstaternes kompetence til i henhold til national ret at udstede andre opholdsdokumenter, der falder uden for EU-rettens anvendelsesområde, f.eks. udstedelse af opholdskort til alle, der er bosat i en medlemsstats område uanset statsborgerskab. Denne forordning berører desuden ikke det princip, der følger af Domstolens praksis, hvorefter retten til fri bevægelighed og ophold kan attesteres ved hjælp af ethvert bevismiddel.

- (10) Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne uden forskelsbehandling kan acceptere andre dokumenter end rejsedokumenter til identifikationsformål, såsom kørekort.
- (11) Identifikationsdokumenter, der udstedes til borgere, hvis ret til fri bevægelighed er blevet begrænset i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, og som udtrykkeligt angiver, at de ikke kan anvendes som rejsedokumenter, bør ikke anses for at være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (12) Rejsedokumenter, der overholder Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO's) dokument 9303 om maskinlæsbare rejsedokumenter (syvende udgave, 2015) ("ICAO-dokument 9303"), del 5, og som ikke tjener identifikationsformål i de udstedende medlemsstater, såsom pas udstedt af Irland, bør ikke anses for at være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (13) Henvisningen i denne forordning til ICAO-dokument 9303 bør ikke forstås således, at den forhindrer medlemsstaterne i at anvende specifikationer i efterfølgende udgaver.

- (14) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes anvendelse af identitetskort og opholdsdokumenter med eID-funktioner til andre formål, ligesom den heller ikke berører bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014³, som fastsætter regler om gensidig anerkendelse i hele Unionen af elektroniske identifikationsmidler til at opnå adgang til offentlige tjenester, og som hjælper borgere, der flytter til en anden medlemsstat, ved at stille krav om gensidig anerkendelse af elektroniske identifikationsmidler på visse betingelser. Bedre identitetskort bør sikre lettere identifikation og bidrage til bedre adgang til tjenester.
- (15) Korrekt kontrol af identitetskort og opholdsdokumenter gør det påkrævet, at medlemsstaterne anvender den rigtige titel for hver enkelt type af dokument, der er omfattet af denne forordning. For at lette kontrollen af de dokumenter, der er omfattet af denne forordning, i andre medlemsstater bør dokumentets titel også være anført på mindst ét yderligere af EU's officielle sprog. Medlemsstater, der allerede anvender andre veletablerede betegnelser end titlen "Identitetskort" for identitetskort, bør fortsat kunne gøre dette på deres officielle sprog. Der bør imidlertid ikke indføres nye betegnelser herfor i fremtiden.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

- (16) Sikkerhedselementer er nødvendige for at kontrollere, om et dokument er ægte, og for at fastslå en persons identitet. Fastsættelse af minimumssikkerhedsstandarder for og integreringen af biometriske oplysninger i identitetskort og opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, er vigtige skridt i retning af at gøre anvendelsen heraf mere sikker i Unionen. Indførelsen af sådanne biometriske identifikatorer bør gøre det muligt for unionsborgere at høste det fulde udbytte af deres ret til fri bevægelighed.
- (17) Lagringen af biometriske data som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁴, nemlig indehaverens ansigtsbillede og to fingeraftryk, på identitets- og opholdskort, således som det allerede er tilfældet med biometriske pas for unionsborgere og opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, udgør en hensigtsmæssig kombination af pålidelig identifikation og autentificering med en reduceret risiko for svig med henblik på at øge sikkerheden af identitets- og opholdskort. Som Domstolen bekræftede, er obligatorisk optagelse af fingeraftryk på lagringsmediet forenelig med de grundlæggende rettigheder til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger, som er sikret ved chartrets artikel 7 og 8.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (18) Medlemsstaterne bør som almindelig praksis for at kontrollere ægtheden af dokumentet og indehaverens identitet først og fremmest kontrollere ansigtsbilledet, og hvis det er nødvendigt med henblik på uden tvivl at bekræfte dokumentets ægthed og indehaverens identitet, bør medlemsstaterne også kontrollere fingeraftrykkene.
- (19) Medlemsstaterne bør i tilfælde, hvor en kontrol af biometriske oplysninger ikke bekræfter ægtheden af dokumentet eller indehaverens identitet, sikre, at et kvalificeret personale udfører en obligatorisk manuel kontrol heraf.
- (20) Denne forordning giver ikke hjemmel til at oprette eller opretholde nationale databaser til lagring af biometriske oplysninger i medlemsstaterne, som er et spørgsmål, der henhører under national ret, som skal overholde EU-retten om databeskyttelse, herunder nødvendigheds- og proportionalitetskravene. Denne forordning giver heller ikke hjemmel til at oprette eller opretholde en central database på EU-plan.

- (21) Det ansigtsbillede, der lagres i et identitetskorts og et opholdsdokuments lagringsmedium, bør kun tilgås af behørigt bemyndigede medarbejdere hos kompetente nationale myndigheder, EU-agenturer og private enheder med henblik på at gøre det muligt at kontrollere dokumentets ægthed eller kontrollere indehaverens identitet, hvor forevisning af dokumentet er lovpligtig. En sådan adgang bør være i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse. Desuden bør private enheder pålægges at indhente indehaverens samtykke til at tilgå ansigtsbilledet, medmindre EU-retten eller national ret fastsætter, at et sådant samtykke ikke er påkrævet i det specifikke tilfælde. Den registreredes samtykke bør derfor forstås som en yderligere beskyttelsesforanstaltning og ikke i sig selv udgøre et retsgrundlag for private enheders behandling. Denne forordning fastsætter ikke regler for opbevaring af ansigtsbilleder, når de er tilgået, uden for lagringsmediet for identitetskort og opholdsdokumenter. En sådan opbevaring ville skulle være fastsat i anden EU-ret eller national ret, som skal overholde EU-retten om databeskyttelse, og bør kun have som formål at kontrollere dokumentets ægthed eller indehaverens identitet. Desuden bør ansigtsbillederne ikke opbevares længere end nødvendigt til disse formål, de bør slettes, så snart kontrollen er afsluttet, og bør ikke overføres til tredjelande eller internationale organisationer, medmindre dette er tilladt i henhold til EU-retten om databeskyttelse. Disse beskyttelsesforanstaltninger har til formål at sikre en passende beskyttelse af ansigtsbilledet, samtidig med at anvendelsen heraf til fordel for indehaveren af dokumentet, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende rejser, ikke forbydes.

- (22) Verifikationen af fingeraftryk, der er lagret på lagringsmediet, bør kun foretages af behørigt bemyndigede medarbejdere hos kompetente nationale myndigheder og EU-agenturer, og kun når forevisning af dokumentet er påkrævet i henhold til EU-retten eller national ret. De fingeraftryk, der tilgås til dette formål, bør ikke opbevares.
- (23) Biometriske oplysninger, der lagres med henblik på individualisering af identitetskort eller opholdsdokumenter, bør opbevares på en meget sikker måde og ikke længere end 90 dage fra den udstedelsesdato, der blev trykt på dokumentet i forbindelse med individualiseringen. Efter denne periode bør disse biometriske oplysninger omgående slettes eller destrueres. Denne forordning bør ikke forstås således, at den forbyder behandling af disse oplysninger, hvor denne er påkrævet i henhold til EU-retten eller national ret, i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse.
- (24) Med henblik på denne forordning bør der tages hensyn til specifikationer i ICAO-dokument 9303, som sikrer global interoperabilitet, herunder for så vidt angår maskinlæsbarhed og anvendelse af visuel kontrol.
- (25) Medlemsstaterne bør kunne beslutte, hvorvidt en persons køn skal opføres på et dokument, der er omfattet af denne forordning. Hvis en medlemsstat vælger at angive en persons køn på et sådant dokument, bør specifikationerne i ICAO-dokument 9303 "F", "M" eller "X" eller det tilsvarende initial, der anvendes på den pågældende medlemsstats sprog, finde anvendelse, alt efter hvad der er relevant.

- (26) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at sikre, at der, hvor det er hensigtsmæssigt, tages behørigt hensyn til fremtidige sikkerhedsstandarder og tekniske specifikationer vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002⁵ for så vidt angår identitetskort og opholdskort. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁶. Kommissionen bør med henblik herpå bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95⁷. Om nødvendigt bør det være muligt at hemmeligholde de vedtagne gennemførelsesretsakter for at undgå risikoen for efterligning og forfalskning.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1030/oj>).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1995/1683/oj>).

- (27) Medlemsstaterne bør sikre, at passende og effektive procedurer for indsamlingen af biometriske identifikatorer er på plads, og at sådanne procedurer overholder rettighederne og principperne indeholdt i chartret, i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder. Medlemsstaterne bør sikre, at barnets tarv kommer i første række under hele indsamlingsproceduren. Med henblik herpå bør kvalificeret personale modtage passende undervisning i børnevenlige praksisser for så vidt angår indsamlingen af biometriske identifikatorer.
- (28) Hvor der opstår vanskeligheder i forbindelse med indsamlingen af biometriske identifikatorer, bør medlemsstaterne sikre, at passende procedurer er på plads med henblik på at respektere den berørte persons værdighed. Der bør derfor tages særlige hensyn til køn og til de særlige behov hos børn og sårbare personer. Kvalificeret personale bør modtage uddannelse i bedste praksis med henblik på indsamling af biometriske identifikatorer fra børn og sårbare personer.
- (29) Indførelsen af minimumsstandards for sikkerheden ved og udformningen af identitetskort bør gøre det muligt for medlemsstaterne at stole på ægtheden af de pågældende dokumenter, når unionsborgere udøver deres ret til fri bevægelighed. Indførelsen af strengere sikkerhedsstandards bør give offentlige myndigheder og private enheder tilstrækkelige garantier for, at de kan forlade sig på ægtheden af identitetskort, når sådanne kort anvendes af unionsborgere til identifikationsformål.

- (30) Et mærke i form af landekoden på to bogstaver for den udstedende medlemsstat trykt med negativ skrift i et blått rektangel og omgivet af 12 gule stjerner letter den visuelle kontrol af dokumentet, navnlig når indehaveren udøver sin ret til fri bevægelighed.
- (31) Selv om muligheden for at tilføje yderligere nationale elementer bevares, bør medlemsstaterne sikre, at disse elementer ikke reducerer effektiviteten af de fælles sikkerhedselementer eller har en negativ indvirkning på identitetskortenes grænseoverskridende kompatibilitet, såsom muligheden for at identitetskort kan aflæses af maskiner, der anvendes af andre medlemsstater end de medlemsstater, der udsteder identitetskortene.
- (32) Indførelsen af sikkerhedsstandarder for identitetskort og opholdskort til familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, bør ikke medføre en uforholdsmæssig gebyrstigning for unionsborgere eller tredjelandstatsborgere. Medlemsstaterne bør tage hensyn til dette princip, når de iværksætter offentlige udbudsprocedurer.
- (33) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at biometriske oplysninger korrekt identificerer den person, som et identitetskort er udstedt til. Med henblik herpå kan medlemsstaterne overveje at indsamle biometriske identifikatorer, navnlig ansigtsbilledet, direkte hos de nationale myndigheder, der udsteder identitetskort, i tilstedeværelse af den berørte person.

- (34) Medlemsstaterne bør udveksle sådanne oplysninger med hinanden, som er nødvendige for at tilgå, autentificere og kontrollere de oplysninger, som befinder sig på det sikre lagringsmedium. De formater, der anvendes til det sikre lagringsmedium, bør være interoperable, herunder ved automatiserede grænseovergangssteder.
- (35) Direktiv 2004/38/EF omhandler den situation, hvor unionsborgere eller familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke har de nødvendige rejsedokumenter, skal gives enhver rimelig mulighed for på anden måde at bevise, at de er omfattet af retten til fri bevægelighed. Sådanne midler kan omfatte midlertidige identifikationsdokumenter og opholdskort, der udstedes til sådanne familiemedlemmer.
- (36) Denne forordning overholder de forpligtelser, der er fastsat i chartret og i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap. Medlemsstaterne tilskyndes derfor til at samarbejde med Kommissionen om at integrere yderligere elementer, som gør identitetskort mere tilgængelige og brugervenlige for personer med handicap såsom synshæmmede personer. Medlemsstaterne skal undersøge brugen af løsninger, såsom mobile registreringsanordninger, med henblik på udstedelse af identitetskort til personer, der ikke er i stand til at møde op hos de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort.

- (37) Opholdsdokumenter, som medlemsstaterne udsteder til unionsborgere, bør indeholde bestemte oplysninger med henblik på at sikre, at de kan genkendes som opholdsdokumenter i alle medlemsstater. Dette bør lette anerkendelsen af unionsborgeres brug af retten til fri bevægelighed og af de rettigheder, der er uløseligt forbundet med denne brug, men harmoniseringen bør ikke gå videre, end hvad der er hensigtsmæssigt til at afhjælpe nuværende dokumenters svagheder. Medlemsstaterne kan frit vælge, i hvilken udformning de ønsker at udstede disse dokumenter, og kan udstede dem i en udformning, der overholder specifikationerne i ICAO-dokument 9303.
- (38) For så vidt angår opholdskort, der udstedes til familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, er det hensigtsmæssigt at anvende den samme udformning og de samme sikkerhedselementer som dem, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1954⁸. Ud over at bevise deres opholdsret fritager disse dokumenter også deres indehavere, som på anden måde er visumpligtige, for visumpligten, når de ledsager eller slutter sig til unionsborgere inden for Unionens område.
- (39) I henhold til direktiv 2004/38/EF betegnes dokumenter, der udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, "opholdskort for familiemedlem til en unionsborger". For at lette deres identifikation bør et opholdskort til et familiemedlem til en unionsborger være forsynet med en standardiseret titel og kode.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1954 af 25. oktober 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (EUT L 286 af 1.11.2017, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1954/oj>).

- (40) Under hensyntagen til både sikkerhedsrisikoen og medlemsstaternes omkostninger bør identitetskort og opholdskort for familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke opfylder kravene i denne forordning, udfases. Af sikkerhedsmæssige årsager er det dog nødvendigt med en kortere udfasningsperiode for dokumenter, som mangler væsentlige sikkerhedselementer eller ikke er maskinlæsbare.
- (41) Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på de personoplysninger, der skal behandles i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning, herunder f.eks. dataansvarliges og databehandleres forpligtelse til at træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et sikkerhedsniveau, der passer til den risiko, der er forbundet med behandling af disse personoplysninger. Det er nødvendigt at specificere nærmere, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der skal finde anvendelse på de behandlede personoplysninger, navnlig hvad angår følsomme oplysninger som biometriske oplysninger. De registrerede bør gøres opmærksom på, at deres dokumenter indeholder et lagringsmedium med deres biometriske oplysninger, herunder at de er tilgængelige i kontaktløs form, og på ethvert tilfælde, hvor oplysningerne i deres identitetskort og opholdsdokumenter benyttes. Under alle omstændigheder bør de registrerede have adgang til de personoplysninger, der behandles i deres identitetskort og opholdsdokumenter, og have ret til at få dem berigtiget gennem udstedelse af et nyt dokument, såfremt oplysningerne er fejlagtige eller ufuldstændige. Lagringsmediet bør have et højt sikkerhedsniveau og på effektiv vis beskytte de personoplysninger, der er lagret på det, mod uautoriseret adgang.

- (42) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for den korrekte behandling af biometriske oplysninger, lige fra indsamlingen til registreringen af oplysningerne i det meget sikre lagringsmedium, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.
- (43) Medlemsstaterne bør udvise særlig omhyggelighed, når de samarbejder med en ekstern tjenesteyder. Sådant samarbejde bør ikke udelukke nogen former for ansvar for medlemsstaterne, som måtte opstå i medfør af EU-retten eller national ret, for manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende personoplysninger.
- (44) Det er nødvendigt at præcisere i denne forordning, hvad der er grundlaget for indsamling og lagring af oplysninger i identitetskorts og opholdsdokumenters lagringsmedium. Medlemsstater bør i overensstemmelse med EU-retten eller deres nationale ret og under overholdelse af principperne om nødvendighed og proportionalitet kunne lagre andre oplysninger på et lagringsmedium til elektroniske tjenester eller til andre formål, der vedrører identitetskortet eller opholdsdokumentet. Behandlingen af sådanne andre oplysninger, herunder indsamlingen af dem samt det formål, som de kan anvendes til, bør have hjemmel i EU-retten eller national ret. Alle nationale oplysninger til sådanne formål bør være fysisk eller logisk adskilt fra de i denne forordning omhandlede biometriske oplysninger og bør behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.

- (45) I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁹ bør Kommissionen senest seks år efter denne forordnings anvendelsesdato foretage en evaluering af denne forordning, herunder på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet gennem særlige overvågningsordninger, med henblik på at vurdere den faktiske virkning af denne forordning og behovet for yderligere tiltag. Med henblik på overvågning bør medlemsstaterne indsamle statistiske oplysninger om antallet af identitetskort og opholdsdokumenter, som de har udstedt.
- (46) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre sikkerheden og fremme udøvelsen af retten til fri bevægelighed for unionsborgere og deres familiemedlemmer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af tiltagenes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (47) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

⁹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (48) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland ved skrivelse af 18. oktober 2024 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (49) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i chartret, herunder menneskelig værdighed, retten til respekt for menneskets integritet, forbuddet mod umenneskelig eller nedværdigende behandling, retten til lighed for loven og ikkeforskelsbehandling, børns rettigheder, ældres rettigheder, respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger samt retten til fri bevægelighed og adgang til effektive retsmidler. Medlemsstaterne bør overholde chartret ved gennemførelsen af denne forordning.
- (50) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹⁰ og afgav udtalelse den 13. september 2024 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

Kapitel I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand

Denne forordning styrker de sikkerhedsstandarder, der gælder for identitetskort, som medlemsstaterne udsteder til deres statsborgere, og for opholdsdokumenter, som medlemsstaterne udsteder til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på:

- a) identitetskort, som medlemsstaterne udsteder til deres egne statsborgere som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2004/38/EF
- b) beviser for registrering, som i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgere, der opholder sig mere end tre måneder i en værtsmedlemsstat, og bevis for ret til tidsubegrænset ophold, der i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgere efter ansøgning

- c) opholdskort, der i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, og tidsubegrænsede opholdskort, der i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat.

Denne forordning finder ikke anvendelse på identifikationsdokumenter udstedt på et midlertidigt grundlag med en gyldighedsperiode på seks måneder eller derunder.

Kapitel II

Nationale identitetskort

Artikel 3

Sikkerhedsstandarder/udformning/specifikationer

1. De identitetskort, som medlemsstaterne udsteder, skal være udformet i ID-1-format og skal indeholde et maskinlæsbart felt. Sådanne identitetskort skal være baseret på de i ICAO-dokument 9303 fastsatte specifikationer og minimumssikkerhedsstandarder og overholde de krav, der er fastsat i litra c), d), f) og g) i bilaget til forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.
2. De dataelementer, som identitetskortene omfatter, skal overholde de i ICAO-dokument 9303, del 5, fastsatte specifikationer.

Uanset første afsnit kan dokumentnummeret indsættes i felt I, og det skal være frivilligt, om en persons køn angives.

3. Dokumentet skal bære titlen "Identitetskort" eller en anden veletableret national betegnelse på den udstedende medlemsstats officielle sprog, og termen "identitetskort" skal anføres på mindst ét andet af EU's officielle sprog.
4. Identitetskortet skal på forsiden indeholde landekoden på to bogstaver for den udstedende medlemsstat trykt med negativ skrift i et blått rektangel og omgivet af 12 gule stjerner.
5. Identitetskort skal indeholde et meget sikkert lagringsmedium, der skal indeholde biometriske oplysninger, nemlig et ansigtsbillede af kortindehaveren og to fingeraftryk, i interoperable digitale formater. For så vidt angår registreringen af disse to typer biometriske identifikatorer anvender medlemsstaterne de tekniske specifikationer som fastsat ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767¹¹ som ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 3726¹².

¹¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767 af 30. november 2018 om fastsættelse af tekniske specifikationer for den ensartede udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere og om ophævelse af afgørelse C(2002) 3069.

¹² Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 3726 af 4. juni 2021 om ændring af bilag III til gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767 for så vidt angår listen over normative referencer.

6. Lagringsmediet skal have tilstrækkelig kapacitet og være i stand til at sikre oplysningernes integritet, ægthed og fortrolige karakter. De lagrede data skal være tilgængelige i kontaktløs form og sikret som fastsat i gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767 som ændret ved gennemførelsesafgørelse C(2021) 3726. Medlemsstaterne udveksler de oplysninger, som er nødvendige for at autentificere lagringsmediet og for at tilgå og verificere de i stk. 5 omhandlede biometriske oplysninger.
7. Børn under 12 år kan fritages for kravet om at afgive fingeraftryk.

Børn under seks år er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.

Personer, for hvem det er fysisk umuligt at afgive fingeraftryk, er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.
8. Når det er nødvendigt og står i et rimeligt forhold til det mål, der skal nås, kan medlemsstaterne til nationalt brug angive sådanne detaljer og bemærkninger, der er påkrævet i overensstemmelse med national ret. Minimumssikkerhedsstandardernes effektivitet og den grænseoverskridende kompatibilitet af identitetskort må ikke mindskes som følge heraf.
9. Hvis en medlemsstat integrerer et dobbelt interface eller et separat lagringsmedium i identitetskortet, skal det yderligere lagringsmedium overholde de relevante ISO-standarder og må ikke påvirke det lagringsmedium, der er omhandlet i stk. 5.

10. Hvis en medlemsstat lagrer oplysninger til elektroniske tjenester såsom e-forvaltning og e-handel på identitetskortene, skal sådanne nationale oplysninger være fysisk eller logisk adskilt fra de biometriske oplysninger, der er omhandlet i stk. 5.
11. Hvor en medlemsstat tilføjer identitetskort yderligere sikkerhedselementer, må dette ikke begrænse sådanne identitetskorts grænseoverskridende kompatibilitet og minimumssikkerhedsstandardernes effektivitet som følge heraf.

Artikel 4
Gyldighedsperiode

1. Identitetskort skal have en mindste gyldighedsperiode på fem år og en højeste gyldighedsperiode på ti år.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte en gyldighedsperiode på:
 - a) mindre end fem år for identitetskort udstedt til mindreårige
 - b) i ekstraordinære tilfælde mindre end fem år for identitetskort udstedt til personer, der befinder sig i særlige og begrænsede omstændigheder, og hvor gyldighedsperioden er begrænset i overensstemmelse med EU-retten og national ret
 - c) mere end ti år for identitetskort udstedt til personer på 70 år og derover.

3. Medlemsstaterne udsteder et identitetskort med en gyldighed på 12 måneder eller mindre, såfremt det midlertidigt er fysisk umuligt at tage fingeraftryk af nogen af ansøgerens fingre.

Artikel 5

Udfasning

1. Identitetskort, som ikke opfylder kravene i artikel 3, ophører med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2031, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste.
2. Uanset stk. 1:
 - a) ophører identitetskort, der ikke opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder eller ikke indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt som defineret i stk. 3, med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2026, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste
 - b) ophører identitetskort udstedt til personer på 70 år og derover den 2. august 2021, som opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder, og som indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt som defineret i stk. 3, med at være gyldige, når de udløber.

3. Med henblik på stk. 2 forstås ved et funktionelt maskinlæsbart felt:
- a) et maskinlæsbart felt, som overholder ICAO-dokument 9303, eller
 - b) ethvert andet maskinlæsbart felt, for hvilket den udstedende medlemsstat meddeler de regler, der kræves for læsning og visning af de deri indeholdte oplysninger.

Kapitel III

Opholdsdokumenter for unionsborgere

Artikel 6

Oplysninger, der som minimum skal angives

Når medlemsstaterne udsteder opholdsdokumenter til unionsborgere, skal sådanne som minimum oplyse følgende:

- a) dokumenttitlen på den pågældende medlemsstats officielle sprog og på mindst ét andet af Unionens officielle sprog
- b) en tydelig angivelse af, at dokumentet er udstedt til en unionsborger i henhold til direktiv 2004/38/EF
- c) dokumentnummeret
- d) indehaverens navn (efternavn og fornavn(e))
- e) indehaverens fødselsdato

- f) de oplysninger, der i overensstemmelse med henholdsvis artikel 8 og 19 i direktiv 2004/38/EF skal angives på registreringsbeviser og på beviser for tidsubegrænset ophold
- g) den udstedende myndighed
- h) på forsiden den udstedende medlemsstats landekode på to bogstaver trykt med negativ skrift i et blått rektangel omgivet af 12 gule stjerner.

Hvis en medlemsstat beslutter at tage fingeraftryk, finder artikel 3, stk. 7, tilsvarende anvendelse.

Kapitel IV

Opholdskort for familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat

Artikel 7

Ensartet udformning

1. Ved udstedelsen af opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, anvender medlemsstaterne samme udformning, som fastsat ved forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954 og gennemført ved gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767 som ændret ved gennemførelsesafgørelse C(2021) 3726.

2. Uanset stk. 1 skal et kort bære titlen "Opholdskort" eller "Tidsubegrænset opholdskort". Medlemsstaterne skal angive, at disse dokumenter er udstedt til et familiemedlem til en unionsborger i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF. Medlemsstaterne anvender med henblik herpå den standardiserede kode "EU-familiemedlem Art 10 DIR 2004/38/EF" eller "EU-familiemedlem Art 20 DIR 2004/38/EF" i datafelt [10], som omhandlet i bilaget til forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.
3. Medlemsstaterne kan angive oplysninger til national brug i overensstemmelse med national ret. Ved angivelse og lagring af sådanne oplysninger skal medlemsstaterne opfylde de krav, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.

Artikel 8

Udfasning af eksisterende opholdskort

1. Opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke opfylder kravene i artikel 7, ophører med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2026, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste.

2. Uanset stk. 1:

- a) er opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder eller ikke indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt, der overholder ICAO-dokument 9303, ugyldige
- b) ophører opholdskort, der ikke opfylder kravene i artikel 7, men opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder og kravene i litra c) og g) i bilaget til forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954, med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2031, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste.

Kapitel V

Fælles bestemmelser

Artikel 9

Kontaktpunkt

1. Hver medlemsstat udpeger mindst én central myndighed som kontaktpunkt for gennemførelsen af denne forordning. Hvor en medlemsstat har udpeget mere end én central myndighed, angiver den, hvilken af disse myndigheder der skal være kontaktpunkt for gennemførelsen af denne forordning. Den meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnet på denne myndighed. Hvis en medlemsstat udskifter sin udpegede myndighed, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kontaktpunkterne har kendskab til de relevante oplysnings- og bistandstjenester på EU-plan, som indgår i den ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724¹³ fastsatte fælles digitale portal, og at de er i stand til at samarbejde med sådanne tjenester.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

Artikel 10

Indsamling af biometriske identifikatorer

1. De biometriske identifikatorer indsamles udelukkende af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere, der er udpeget af de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort eller opholdskort, med det formål at integrere disse på det meget sikre lagringsmedium for identitetskort, jf. artikel 3, stk. 5, og for opholdskort, jf. artikel 7, stk. 1. Uanset første sætning indsamles fingeraftryk udelukkende af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere hos sådanne myndigheder, bortset fra i tilfælde af ansøgninger, der indgives til medlemsstatens diplomatiske og konsulære myndigheder.

Med henblik på at sikre, at de biometriske identifikatorer er i overensstemmelse med ansøgerens identitet, skal ansøgeren møde op personligt mindst én gang under udstedelsesprocessen for hver ansøgning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at passende og effektive procedurer for indsamlingen af biometriske identifikatorer er på plads, og at sådanne procedurer overholder rettighederne og principperne indeholdt i chartret, konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

Hvor der opstår vanskeligheder i forbindelse med indsamlingen af biometriske identifikatorer, sikrer medlemsstaterne, at passende procedurer er på plads med henblik på at respektere den berørte persons værdighed.

3. Biometriske identifikatorer, der lagres med henblik på individualisering af identitetskort eller opholdsdokumenter, opbevares på en meget sikker måde og ikke længere end 90 dage fra den dato, hvor dokumentet udstedes. Efter denne periode slettes eller destrueres disse biometriske identifikatorer omgående. Dette berører ikke lagringen heraf, hvor denne kræves i henhold til EU-retten eller national ret, i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse.

Artikel 11

Beskyttelse af personoplysninger og ansvar

1. Uden at det berører forordning (EU) 2016/679, sikrer medlemsstaterne sikkerheden, integriteten, ægtheden og fortroligheden af de oplysninger, der indsamles, tilgås og lagres med henblik på nærværende forordning.
2. Med henblik på denne forordning betragtes de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort og opholdskort, som den i artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679 omhandlede dataansvarlige og er ansvarlige for behandlingen af personoplysninger.
3. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne fuldt ud kan udføre deres opgaver som omhandlet i forordning (EU) 2016/679, herunder at de kan tilgå alle personoplysninger og alle nødvendige oplysninger samt få adgang til alle de kompetente myndigheders lokaler og databehandlingsudstyr.

4. Samarbejde med eksterne tjenesteydere udelukker ikke nogen former for ansvar for medlemsstaterne, som måtte opstå i medfør af EU-retten eller national ret, for så vidt angår manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende personoplysninger.
5. Maskinlæsbare oplysninger må kun indføres i et identitetskort eller et opholdsdokument i overensstemmelse med denne forordning og den udstedende medlemsstats nationale ret.
6. Indehaverens ansigtsbillede, der lagres i et identitetskorts og et opholdsdokuments lagringsmedium, må kun tilgås af behørigt bemyndiget personale hos kompetente nationale myndigheder, EU-agenturer og private enheder og i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse med henblik på at kontrollere:
 - a) identitetskortets eller opholdsdokumentets ægthed
 - b) indehaverens identitet ved hjælp af umiddelbart tilgængelige, sammenlignelige oplysninger, hvor forevisning af identitetskortet eller opholdsdokumentet er lovpligtig.

Private enheders adgang til ansigtsbilledet kræver også indehaverens samtykke, medmindre adgang uanset samtykke er strengt nødvendig til de formål, der er fastsat i første afsnit, og som er fastsat i EU-retten eller national ret, i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse.

Et ansigtsbillede, der tilgås i henhold til første afsnit, må ikke opbevares, medmindre yderligere behandling heraf er nødvendig til de formål, der er fastsat i første afsnit, og som er fastsat i EU-retten eller national ret, i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse. Ansigtsbilledet må ikke opbevares længere end nødvendigt til disse formål og skal ellers slettes, så snart kontrollen som omhandlet i første afsnit er afsluttet, og må ikke overføres til tredjelande eller internationale organisationer, medmindre dette er tilladt i henhold til EU-retten om databeskyttelse.

7. Indehaverens to fingeraftryk, der er lagret i et identitetskorts og et opholdsdokumentets lagringsmedium, må kun tilgås:
- a) til de formål, der er fastsat i stk. 6, første afsnit
 - b) i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse
 - c) af behørigt bemyndiget personale hos kompetente nationale myndigheder og EU-agenturer, og
 - d) hvor forevisning af dokumentet er pligtig i henhold til EU-retten eller national ret.

De to fingeraftryk, der tilgås i henhold til dette stykke, må ikke opbevares.

Artikel 12
Overvågning

1. Senest den ... [ét år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af denne forordnings output, resultater og indvirkning, herunder dens indvirkning på de grundlæggende rettigheder.
2. I overvågningsprogrammet fastlægges midlerne til samt intervallerne for indsamling af oplysninger og anden nødvendig dokumentation. Det skal præciseres, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaternes skal træffe med hensyn til indsamling og analyse af oplysningerne og den øvrige dokumentation.
3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de oplysninger og den øvrige dokumentation, der er nødvendig for overvågningen.

Artikel 13
Evaluerings

1. Senest den ... [seks år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] foretager Kommissionen en evaluering af forordningen og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten skal navnlig behandle:
 - a) denne forordnings indvirkninger på grundlæggende rettigheder

- b) unionsborgernes mobilitet
 - c) effektiviteten af biometrisk verifikation med hensyn til at sikre rejsedokumenters sikkerhed
 - d) en eventuel yderligere visuel harmonisering af identitetskort
 - e) nødvendigheden af yderligere harmonisering af sikkerhedselementerne i opholdsdokumenter.
2. Medlemsstaterne og relevante EU-agenturer forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af nævnte rapport.

Artikel 14

Yderligere tekniske specifikationer

1. Med henblik på at sikre, hvor det er hensigtsmæssigt, at de i artikel 2, litra a) og c), omhandlede identitetskort og opholdsdokumenter opfylder fremtidige minimumssikkerhedsstandarder, fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter yderligere tekniske specifikationer vedrørende følgende:
- a) yderligere sikkerhedselementer og -krav, herunder bedre standarder til bekæmpelse af falskneri, dokumentfalsk og efterligning

- b) tekniske specifikationer for lagringsmediet for de i artikel 3, stk. 5, omhandlede biometriske oplysninger og deres sikkerhed, herunder forebyggelse af uautoriseret adgang og forenkling af validering
- c) kvalitetskrav og fælles tekniske standarder for ansigtsbilledet og fingeraftrykkene.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.

2. Det kan i overensstemmelse med proceduren i artikel 15, stk. 2, besluttes, at de i nærværende artikel omhandlede specifikationer skal være hemmelige og ikke må offentliggøres. I så fald stilles de kun til rådighed for de organer, der er udpeget af medlemsstaterne til at forestå trykningen, og til personer, der er behørigt bemyndiget af en medlemsstat eller af Kommissionen.
3. Hver medlemsstat udpeger ét organ, der har ansvaret for trykning af identitetskort, og ét organ, der har ansvaret for trykning af opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, og meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnene på disse organer. Medlemsstaterne har ret til at udskifte sådanne udpegede organer og underretter i givet fald Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Medlemsstaterne kan også beslutte at udpege ét enkelt organ, der har ansvaret for trykning af såvel identitetskort som opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, og meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnet på dette organ.

To eller flere medlemsstater kan ligeledes beslutte at udpege ét enkelt organ med henblik på at varetage disse opgaver og underretter i givet fald Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 16
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Rådets vegne
Formand
